

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobce: M. M., nar. X,
st. příslušnost X,
t. č. v X,
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2023, č. j. MV-213171-3/OAM-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2023, č. j. MV-213171-3/OAM-2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce se svou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2023, č. j. MV-213171-3/OAM-2023 (dále též jen: „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo v řízení o další opakované (celkem již osmé v pořadí) žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále též jen: „*zákon o azylu*“), zastaveno.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Obsah žaloby

2. Žalobce uvedl, že důvodem podání jeho další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla nová skutečnost, která vyšla najevo až po pravomocném skončení předchozího řízení. Touto skutečností je aktuální situace v zemi původu. Republika Guinea-Bissau je velmi nebezpečná, žalobci zde hrozí nebezpečí vážné újmy, ne-li dokonce smrti v důsledku politických ozbrojených konfliktů. Žalovaný však navzdory výše uvedenému řízení napadeným rozhodnutím zastavil. Své rozhodnutí odůvodnil tak, že žalobce ve své žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, které by byly důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. S tím ale žalobce nesouhlasí. Žalobce neměl možnost nové skutečnosti objasnit, neboť se s ním nekonal ústní pohovor. Žalobce podotkl, že poslední žádost o udělení mezinárodní ochrany podal dne 3. 4. 2021, tedy skoro před třemi lety. Je proto pravděpodobné, že se za takovou dobu objevily nové skutečnosti. Napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nevychází z aktuálních informací a nových skutečností, zabývá se pouze informacemi z předchozích řízení.
3. Kromě toho se žalobce ohradil proti závěru žalovaného, dle něž žádost podal až po svém zadržení se snahou zmařit hrozící vyhoštění a bez zjevné snahy řešit svou pobytovou situaci. Žalobce na území ČR pobývá od roku 1985, většinu času zde pobýval legálně na základě povolení k trvalému pobytu, po celou dobu žil spořádaným životem. V ČR je plně asimilovaný, hovoří česky, je mu blízká kultura i zvyky, má zde plno přátel a nezanedbatelné ekonomické vazby. Žil několik let v manželském svazku s českou občankou. Narodily se mu zde dvě děti. Žalobce má za to, že zapustil hluboko kořeny a s českou kulturou se sžil natolik, že ČR považuje za domov.
4. Jestliže žalovaný neshledal důvod udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu, měl se důkladněji zabývat možností udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. V žalobcově případě je přinejmenším dán důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Jsou totiž dány důvodné obavy, že pokud se vrátí do země původu, bude mu hrozit nebezpečí závažné újmy.

Doplnění žaloby

5. Žalobce svou žalobu doplnil o tvrzení týkající se aktuální bezpečnosti v zemi jeho původu. Uvedl, že v Republice Guinea-Bissau stoupá míra násilné kriminality. Země čelí přetrvávajícím politickým krizím a občanským nepokojům. O míře nebezpečnosti svědčí i fakt, že na většině míst se nachází náslapné miny a místa se nedaří odminovat. V případě návratu žalobce mu hrozí skutečné nebezpečí v podobě závažné újmy na zdraví, ne-li smrti. Žalobce se bojí návratu do země původu i proto, že jeho otec byl zabit v občanské válce, tato skutečnost ho poznamenala na celý život a v zemi původu se nikdy nebude cítit bezpečně. Pokud by se žalobce navrátil po tak dlouhé době, působil by na obyvatele jako „cizí“.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce ani v podané žalobě neuvedl skutečnosti azylově relevantní. Žalovaný po zhodnocení a porovnání výpovědí žalobce ze všech předcházejících řízení nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu hrozilo pronásledování nebo bezprostřední nebezpečí závažné újmy.
7. K námitce žalobce o neprovedení pohovoru žalovaný uvedl, že žalobce byl dne 20. 12. 2023 policií poučen, že s ním nebude při další opakované žádosti proveden pohovor a že

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

při předběžném posouzení jeho žádosti bude žalovaný vycházet pouze z informací, které žalobce uvedl v žádosti.

Posouzení věci

8. Soud předesílá, že ačkoliv žalobce trval na rozhodnutí věci s jednáním, zjistil soud při přípravě jednání takové skutečnosti, pro něž musel napadené rozhodnutí zrušit.
9. Napadené rozhodnutí vychází z toho, že žalobce podal další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. S ohledem na zjištěné skutečnosti žalovaný řízení o ni zastavil postupem podle § 11a odst. 3 zákona o azylu.
10. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu: *„Pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o 1. kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, 2. druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo 3. druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).“*
11. Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu: *„Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k brozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu brozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.“*
12. Z citovaného § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu je patrné, že legální definice další opakované žádosti, řízení o níž lze postupem dle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavit, spočívá na kumulativním splnění dvou zákonných kritérií, z nichž druhé je vymezeno alternativně ve dvou podobách. V posuzované věci soud z obsahu napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaný dovozuje splnění první zákonné podmínky, tj. že o kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná z rozhodnutí ze dne 6. 9. 2016, č. j. OAM-160/LE-BE02-KO3-2014. Jím bylo rozhodnuto žalovaným tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje. Kopie tohoto rozhodnutí se nachází ve správním spisu. Soud tedy mohl ověřit, že tuto podmínku stanovenou § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu lze považovat za splněnou.
13. Jde-li pak o druhou zákonnou podmínku, je z obsahu napadeného rozhodnutí patrné, že žalobci nebylo nikdy vydáno rozhodnutí podle § 15, § 15a, § 17 nebo § 17a odst. 3 zákona o azylu. Žalovaný tedy nepochybně míří na alternativní verzi druhé zákonné podmínky stanovené v § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, která předpokládá, že řízení o další žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

o udělení mezinárodní ochrany bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e) zákona o azylu.

14. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že takové rozhodnutí mělo ve věci žalobce skutečně být vydáno, a to dne 13. 4. 2021 pod č. j. MV-58993-2/OAM-2021. Toto rozhodnutí však ve správním spise (resp. jeho fragmentu, který byl soudu předložen) založeno není. Pokud žalovaný odkazuje na to, že napadeným rozhodnutím rozhodl již o osmé žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany, pak do správního spisu měl založit celkem sedm předchozích rozhodnutí o těchto žádostech. Založil jich tam však jen pět – schází rozhodnutí v pořadí šesté [ze dne 19. 4. 2017, č. j. MV-50560-2/OAM-2017, jež mělo být následně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 1. 2018, sp. zn. 63 Az 8/2017, resp. na něj navazující usnesení o zastavení řízení podle § 25 písm. j) zákona o azylu ze dne 26. 3. 2018, č. j. OAM-185/ZA-ZA11-ZA05-2018], a schází také rozhodnutí sedmé, tj. shora citované rozhodnutí ze dne 13. 4. 2021 pod č. j. MV-58993-2/OAM-2021.
15. Soud dále z obsahu správního spisu ověřil, že v něm není založena ani příslušná karta evidenční karta žadatele, která byla vedena v souvislosti s řízením o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 3. 4. 2021 (tedy právě o té žádosti, řízení o níž bylo zastaveno uvedeným usnesením ze dne 13. 4. 2021). Z žádné ve správním spisu založených evidenčních karet pak není patrné, že skutečně bylo vůči žalobci vydáno usnesení, jímž bylo řízení o jeho žádosti zastaveno z důvodu podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
16. To znamená, že klíčový závěr žalovaného, o nějž se opírá napadené rozhodnutí, tedy že se tu jedná o případ další opakované žádosti ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, nemá oporu ve spisovém materiálu. Soud tedy nemůže přezkoumat, že žalovaný postupoval zákonným způsobem, když řízení o žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.: „*Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*“
17. Soudu je zřejmé, že mu žalovaným byla předložena neúplná kopie správního spisu. Tím spíše však musí žalovaný dbát na to, aby soudu předkládal spisový materiál kompletní, tj. přinejmenším poskytující oporu jeho skutkovým a právním závěrům. Nutno v této souvislosti zmínit, že spisový materiál, který byl soudu předložen, nebyl vybaven ani řádně vedeným spisovým přehledem ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu. Sběrný arch spisu, který byl do správního spisu předloženého soudu založen, vykazuje toliko tři položky, a sice další opakovanou žádost, blíže nespecifikované podklady pro vydání rozhodnutí, a napadené usnesení. Z toho plyne, že soud ani nemohl přezkoumat, zda ve spisovém materiálu, který má snad žalovaný k dispozici, je usnesení ze dne 13. 4. 2021 pod č. j. MV-58993-2/OAM-2021, založeno. Bylo-li by tomu tak, soud by žalovaného vyzval k jeho předložení, protože by bylo zjevné, že se jedná spíše o administrativně-technické pochybení na straně žalovaného správního orgánu. Soud tak ovšem v tomto případě postupovat nemohl, neboť ze spisové položky nazvané „podklady pro vydání usnesení“ lze sotva usuzovat na to, co mělo být jejím obsahem. Navíc je nutno poukázat na to, že sběrný arch spisu vykazuje, že soudu mělo být předloženo celkem 64 stran spisového materiálu, což bylo splněno; jinak řečeno ani z pohledu žalovaného ve správním spise nechybí nic, co by v něm mělo být. Nutno tedy uzavřít, že v tomto případě se nejedná o pouhé administrativně-technické pochybení, ale že soudu bylo předloženo vše, co mu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

podle intence žalovaného skutečně být předloženo coby správní spis mělo. Takový správní spis je však nekompletní.

Závěr a náklady řízení

18. Jelikož soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není možné přezkoumat pro nedostatek podkladů ve správním spise, výrokem I. tohoto rozsudku napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V jeho rámci zhodnotí žalovaný podanou žádost i ve světle tvrzení, která žalobce uvedl ve své žalobě a jejím doplnění.
19. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: „*Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.*“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalobce, neboť bylo napadené rozhodnutí výrokem I. tohoto rozsudku zrušeno. Žalobce ale ve sdělení ze dne 12. 2. 2024 uvedl, že v případě úspěchu žaloby neuplatňuje právo na náhradu nákladů řízení. Soud proto rozhodl výrokem II. tohoto rozsudku tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 28. února 2024

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce